

17. 25, 7, 19. Pār. Grh. 3, 2. MBh. 13, 5003. Mārk. P. 59, 26.

प्राक्शिरस्क adj. dass. Suçr. 1, 69, 7.

प्राक्श्रुत्वत् (von प्राच् + श्रु) m. N. pr. eines Rshi MBh. 9, 2993.

प्राक्शिरष्ट. प्राक्शिरष्ट.

प्रात्तलन Hārīv. 14684 fehlerhaft für प्रत्तलन.

प्राक्संध्या (प्राच् + सं) f. Morgendämmerung Hārīv. 4260. Varāh. Brh. S. 29, 5.

प्राक्सवन (प्राच् + सं) n. Morgenlibation Hārīv. 2802 (प्राक् सवने gedr.).

प्राक्सोम (प्राक् + सोम) adj. was dem Soma-Opfer vorangeht Ind. St. 5, 14. fg.

प्राक्सौमिक (प्राक् + सौ) adj. f. dem Soma-Opfer vorangehend: क्रिया: Jāg. 1, 124.

प्राक्क्षेतम् (प्राच् + क्षे) adj. nach Osten fließend: नदी R. 2, 91, 14 (100, 12 Gorr.). प्राक्क्षेतसो नद्यः प्रत्यक्क्षेतसो नदा नर्मदा विनेत्याहुः Mallin. zu Çiç. 4, 66. Schlegel und Gorrasio schreiben प्राक्क्षेतम्.

प्राख्य n. dom. abstr. von प्राख्य ÇKDn. und Wilson.

प्राग्य (प्राच् + ग्र्य) adj. dessen Spitze oder Anfang nach vorn, nach Osten gerichtet ist Kātj. Çr. 1, 3, 15. Lātj. 2, 6, 7. Gorr. 1, 6, 13. Çāṅkh. Grh. 1, 8. Çr. 4, 6, 8. दर्भी: Bhāg. P. 4, 29, 49. 8, 9, 15. — Vgl. प्राक्कूल.

प्राग्य adj. von प्राग्दिन् P. 4, 2, 80.

प्राग्यम् (प्राक् + ग्र्यम् aus ग्र्याक्) adv. von vorn nach hinten gerichtet, zwischen vorn und hinten sich bewegend: ग्र्यं प्राग्यं प्राणः सन्नद्याया सर्वाण्यङ्गान्यनुसंचरति Çat. Br. 8, 1, 4, 2.

प्रागपरायत् (प्राच् - अपर + प्रायत्) adj. nach Osten und Westen sich ausdehnend Varāh. Brh. S. 53, 120. — Vgl. प्रागायत्.

प्रागभाव (प्राच् + ग्रभाव) m. vorangehendes Nichtsein so v. a. Sein werden Tarkas. 4. अनादिः सत्तः प्रागभावः 57. Gaupar. zu Sāṅkhyak. 4. Bhāṣp. 11. Schol. zu Kap. 1, 105. Colebr. Misc. Ess. I, 288. Müller in Z. d. d. m. G. 6, 14. °विचार m. Titel eines Buchs Hall 47.

प्रागल्भ्य Sāh. D. 133 fehlerhaft für प्रागल्भ्य, wie die ältere Ausg. liest.

प्रागल्भ्य (von प्रागल्भ्य) n. Selbstvertrauen, Zuversicht; = निःसाधसव Sāh. D. 133. MBh. 5, 1232. Hārīv. 3334. R. 6, 40, 14. Suçr. 1, 13, 10. Mālati. beim Schol. zu Dāçar. 88, 5 v. u. Spr. 3739. Bhāg. P. 1, 16, 29. H. 509. Dhūrtas. 67, 17. प्रागल्भ्यं याति तोयदा: Hārīv. 3577. अनेकशास्त्राधिगतबुद्धि° Selbstständigkeit des Geistes, Sicherheit im Urtheil Pāṇkāt. 31, 5. 112, 19.

प्रागल्भ्यवत् (von प्रागल्भ्य) adj. Selbstvertrauen besitzend, dretst, pochend auf: क्व° Kāthās. 46, 8.

प्रागवस्था (प्राच् + ग्रव°) f. ein früherer Zustand: जगतः Sāh. bei Burnouf, Bhāg. P. I, x.

प्राग्वि m. N. pr. eines Lehrers Çāṅkh. Çr. 26, 4. Davon adj. °क्षीय 4, 2, 11.

प्रागाय adj. f. zu den Pragātha d. i. zum 8ten Maṇḍala des RV. gehörig Âçv. Çr. 4, 7. Sarvasārōp. in Ind. St. 1, 389. RV. Prāt. 1, 21.

प्रागाधिक adj. (f. आ) von प्रागाय Lātj. 6, 2, 16. zum 8ten Maṇḍala des RV. gehörig Çāṅkh. Çr. 5, 10, 26.

प्रागायत् (प्राच् + ग्राय°) adj. sich nach Osten hin ausdehnend Âçv. Çr. 1, 3. MBh. 6, 196. 203. Fälschlich प्राडायत् Kauç. 137. — Vgl. प्रागपरायत्.

प्रागार in einer Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 32, 7 nach Hall so v. a. अगार oder अगार Gebäude; viell. Hauptgebäude.

प्रागाह्निक adj. = पौर्वाह्निक zum Vormittag in Beziehung stehend MBh. 5, 7568.

प्रागिवीय adj. von प्रागिव (s. P. 5, 3, 70) Verz. d. Oxf. H. 162, a, 25. 164, a, 3 v. u.

प्रागुक्ति (प्राच् + उक्ति) f. vorheriges Aussprechen Schol. zu VS. Prāt. 4, 23.

प्रागुत्तर (प्राच् + उत्तर°) adj. f. आ nordöstlich: दिष् MBh. 2, 1032. Hārīv. 14504. R. 1, 41, 24 (42, 22 Gorr.). R. Gorr. 1, 51, 1 (30, 1 Schol. subst. ohne दिष्). मेरोः ० दिग्विभागे MBh. 12, 13221. नगरस्य ० दिग्भागे Pāṇkāt. 106, 22. प्रागुत्तरेण adv. nordöstlich von (ablat.) MBh. 1, 6960.

प्रागुदच् (प्राच् + उत्तर°) adj. f. °दीची dass.: दिष् (auch subst. f. ohne दिष्) Çāṅkh. Grh. 1, 13. Çr. 2, 9, 21. 4, 13, 1. Kātj. Çr. 4, 2, 4. 13, 15. 16, 3, 15. Jāg. 3, 55. MBh. 2, 66. 3, 11410. 13, 4662. Bhāg. P. 3, 33, 33. 9, 8, 9. Mārk. P. 29, 17. °दक्प्रवण Shadv. Br. 2, 10. Kauç. 60. 83. प्रागुद-ञ्चुख M. 2, 61 (nach Kull. das Gesicht nach Osten oder nach Norden gewandt habend). Bhāg. P. 8, 24, 40 (°दाञ्चुख Burn.). °दक् adv. Âçv. Çr. 2, 6.

प्रागमनवत् (von प्राच् + गमन) adj. vorwärts gehend Vedāntas. (Allah.) No. 54.

प्रागगमिन् (प्राक् + गा°) adj. vorangehend, die Absicht habend voranzugehen R. ed. Bomb. 2, 31, 9. प्रागगमिन् Schol.

प्रागग्रिव (प्राच् + ग्रोवा) adj. dessen Hals nach Osten gerichtet ist Âçv. Grh. 1, 8. 14. Kauç. 1. 67. Kātj. Çr. 1, 10, 4.

प्रागिधतीय adj. von प्रागिधतात् (P. 4, 4, 75) Verz. d. Oxf. H. 162, a, 21. 164, a, 7 v. u. An beiden Stellen fälschlich प्रागिधतीय.

प्रागजन्मन् (प्राच् + ज°) n. eine frühere Geburt, ein früheres Leben Kāthās. 16, 120. 27, 131. 28, 117. 46, 215. Rāçā-Tar. 4, 21. Bhāg. P. 8, 3, 1. — Vgl. पूर्वजन्मन्.

प्रागजात vielleicht fehlerhaft für प्रागजाति Spr. 466.

प्रागजाति (प्राच् + जाति) f. = पूर्वजन्मन् Kāthās. 23, 42. — Vgl. पूर्वजाति.

प्राग्योतिष (प्राच् + योतिष) u. N. pr. einer Stadt, in der der Dämon Naraka gehaust haben soll; adj. zu dieser Stadt in Beziehung stehend; m. pl. N. des in jener oder um jene Stadt wohnenden Volkes (nach Triak. 2, 1, 8 m. sg. N. pr. eines Landes, = कामरूप). °ष्व नाम बभूव डुर्गं पुरं घोरमसुराणामसकृम् MBh. 5, 1887. 2, 1567. 12, 12956. 14, 2175. Hārīv. 3117. 9131. R. Gorr. 1, 33, 6. 4, 43, 36. v. l. Rāçā-Tar. 4, 171. Hall in der Einl. zu Vāsavad. 52. °गज MBh. 6, 2856. °षो नृपतिः, राजा u. s. w., und auch ohne diesen Beisatz, König von Pr. d. i. Bhagadatta 2, 1000. 1002. 1268. 1836. 6, 3664. 5147. fg. Hārīv. 6801. Ragh. 4, 81. Rāçā-Tar. 2, 147. 8, 2912. प्राग्योतिषा: Mārk. P. 37, 44. 58, 13. = कामरूपा: H. 956. In comp. mit andern Völkernamen Varāh. Brh. S. 14, 6, 16, 1. °श्रेष्ठ Bein. Vishṇu's MBh. 12, 12864. In der Stelle: प्राग्योतिषमपराजितायां दिशि पुण्यमुपगम्य देशमनुदित उदकयक्षाम् Çāṅkh. Grh. 6, 2 scheint das Wort als adv. vor Anbruch des Lichts zu bedeuten. — Vgl. LIA. I, 351. fgg. und उत्तर्योतिष.

प्राग्दक्षिण (प्राच् + द°) adj. (°णाम् adv.) f. आ südöstlich Kauç. 84. 86.